

Obsah

Metafyzika a referencia (M. Zouhar)	9
Strawson o subjekt-predikátovom vzťahu (P. Kofátko)	27
Predslov	39
Predslov k slovenskému vydaniu	40
Úvod	41

I. ČASŤ: JEDNOTLIVINY

I. TELESÁ	47
1. <i>Identifikácia jednotlivín</i>	47
[1] Jednotliviny identifikujeme v reči. Identifikovateľnosť niektorých typov jednotlivín môže závisieť od identifikovateľnosti iných typov.	47
[2] Identifikácia zmyslovo prítomných jednotlivín. Identifikácia jednotlivín, ktoré nie sú zmyslovo prítomné predstavuje teoretický problém. Jeho riešenie.	49
[3] Všeobecné podmienky identifikácie jednotlivín. Tieto podmienky sú splniteľné, pretože naše poznanie jednotlivín utvára jednotnú štruktúru priestoro-časovej povahy.	53
2. <i>Reidentifikácia</i>	60
[4] Schopnosť reidentifikovať jednotliviny je podmienkou nášho vlastníctva schémy poznania. Skepticizmus o reidentifikácii.	60
[5] Reidentifikácia miest.	64
3. <i>Základné jednotliviny</i>	66
[6] Všeobecný argument, ktorým sa ukazuje, že materiálne telesá sú z hľadiska identifikácie základnými jednotlivinami.	66
[7] Argumenty s tým istým cieľom, ktoré vychádzajú z povahy rôznych kategórií jednotlivín.	68

II. ZVUKY	83
[1] Je postavenie materiálnych telies ako základných jednotlivín nevyhnutnou podmienkou pre každú schému, ktorá poskytuje poznanie objektívnych jednotlivín?	83
[2] Charakter tejto kapitoly.	86
[3] Model auditívneho sveta. Problém splnenia podmienok nesolipsistického vedomia.	88
III. OSOBY	107
[1] Prečo sa stavy vedomia vôbec niečomu pripisujú? A prečo sa pripisujú tej istej veci ako telesné charakteristiky?	107
[2] Opis jedinečného postavenia tela osoby v jej perceptuálnej skúsenosti; nie je to však odpoveď na uvedené otázky.	109
[3] Karteziánsky a „nesubjektový“ názor. Nekoherentnosť „nesubjektového“ názoru.	112
[4] Podmienkou pripísania stavov vedomia sebe je schopnosť pripísať ich iným. Nekoherentnosť karteziánskeho názoru. Primitívnosť pojmu osoby.	116
[5] Logická povaha základnej triedy osobných predikátov.	120
[6] Hlavný význam predikátov, ktorými pripisujeme činnosti. Myšlienka „skupinovej mysle“.	126
[7] Existencia mimo tela.	129
IV. MONÁDY	131
II. ČASŤ: LOGICKÉ SUBJEKTY	
V. SUBJEKT A PREDIKÁT (1): DVE KRITÉRIÁ	149
[1] Rozdiel medzi jednotlivinami a všeobecninami sa istým spôsobom tradične spája s rozdielom medzi referenciou a predikáciou alebo medzi subjektom a predikátom.	149
1. „Gramatické“ kritérium	150
[2] Rôzne podoby rozdielu medzi referenciou a predikáciou, resp. subjektom a predikátom, ktoré filozofi uznávali.	150
[3] Jeden <i>prima facie</i> atraktívny spôsob vysvetlenia tohto rozdielu sa ukazuje ako nesprávny. Ak ho chápeme ako rozdiel medzi gramatickými spôsobmi uvedenia termov, dospievame k uspokojivejšiemu výsledku.	154

[4] Quinov rozdiel vo výrazoch kvantifikácie premenných neposkytuje na prvý pohľad alternatívnu interpretáciu.	163
[5] Konečná formulácia podmienok, podľa ktorých je výraz, na základe terajšieho prístupu, subjektový alebo predikátový.	166
[6] Tento gramatický prístup k subjekt-predikátovému rozlíšeniu nie je jediný možný, aj keď je v súlade s názormi autorít.	168
[7] Gramatický prístup podporuje skepticizmus v otázke dôležitosti subjekt-predikátového rozlíšenia, ako aj v otázke jeho tradičného súvisu s rozdielom medzi jednotlivinou a všeobecninou.	170
2. Kategoriálne kritérium	174
[8] Charakterizačné, inštančné a atributívne väzby; alebo rôzne spôsoby, ako sa jednotlivé a všeobecné termy môžu spolu združovať v tvrdeniach.	174
[9] Nové kritérium pre subjekty a predikáty, ktoré je založené na rozdieloch medzi jednotlivinami a všeobecninami ako princípmi združovania termov v tvrdeniach. Nové kritérium zabezpečuje tradičný súvis medzi oboma rozdielmi	177
3. Napätia a podobnosti medzi kritériami	179
[10] Ako sa vyhnúť gramatickému výskytu predikácie jednotliviny v niektorých tvrdeniach, ktoré sa týkajú charakterizačnej väzby.	179
[11] Ako sa vyhnúť gramatickému výskytu predikácie jednotliviny v niektorých tvrdeniach, ktoré sa týkajú atributívnej väzby.	183
VI. SUBJEKT A PREDIKÁT (2): LOGICKÉ SUBJEKTY A JEDNOTLIVÉ PREDMETY	186
1. Uvedenie jednotlivín do propozícií	186
[1] Uvedenie jednotliviny do propozície vyžaduje poznanie empirického faktu; uvedenie všeobecniny nevyžaduje.	186
[2] Podobnosť medzi gramatickým a kategoriálnym kritériom pre subjektové a predikátové výrazy sa do istej miery vysvetľuje pomocou sprostredkujúceho rozlíšenia medzi „úplnosťou“ a „neúplnosťou“. Ak sa potvrdí fundamentálne spojenie medzi subjekt-predikátovým rozlíšením a rozdielom medzi jednotlivinou a všeobecninou, pomocou analógie, a podobne, možno vysvetliť ďalšie rozšírenia subjekt-predikátového rozlíšenia.	191
[3] Ďalšie vysvetlenia idey „úplnosti“: predpoklady výrazov, ktoré uvádzajú jednotlivé termy.	194
[4] Úvaha o zjednodušenej podobe uvedenej teórie. Odmietnutie tejto podoby.	198

2. Uvedenie jednotlivín do diskurzu	201
[5] Možno doplniť vysvetlenie podmienok, podľa ktorých sa jednotliviny uvádzajú do propozícií, objasnením podmienok uvedenia jednotlivín do diskurzu? Podmienky úspešnosti každého takého prístupu.	201
[6] Črtové pojmy a druhové všeobecniny: uvedenie základných jednotlivín zahŕňa prijatie kritéria reidentifikácie.	204
[7] Logická komplexnosť jednotlivín a „úplnosť“ logických subjektových výrazov. Jednotliviny ako paradigmatické logické subjekty.	210
VII. JAZYK BEZ JEDNOTLIVÍN	214
[1] Subjekt-predikátové rozlíšenie nemá miesto v jazyku, v ktorom sa lokalizujú črty.	214
[2] Problémy, ktoré vzniknú, keď odstránime bežné jednotliviny.	217
[3] Miesta, časy a časové miesta ako logické subjekty.	220
VIII. LOGICKÉ SUBJEKTY A EXISTENCIA	224
[1] Gramatický ukazovateľ výskytu v propozícii ako individuum alebo logický subjekt. Existenčné výroky.	224
[2] Nominalizmus. Dôvody, prečo redukcionisti vyvíjajú nátlak na individua, ktoré nie sú jednotlivinami, sa líšia pre rôzne typy takých individuí.	228
[3] Povaha a podoba nominalistickej cesty. Kvantifikácia a existencia.	231
[4] Existencia a kvantifikácia.	235
[5] Výroky o totožnosti. Subjektové výrazy v pluráli. Referencia, predikácia a propozície.	237
Záver	243
Terminologické poznámky	245
Register	256